

L'entrevista

Marina Pallás

Maria Cinta Llasat i Teresa Julián, professores de l'Escola Municipal de Confecció de Tortosa, que enguany compleix 60 anys

“Més que una escola de confecció, és una escola de convivència”

El 1920 Manolita Gimeno regentava la Escuela de Corte y Confección de Tortosa. Després de deixar de funcionar durant la guerra, uns anys més tard, va tornar a arrancar. El 1955 seria el moment en què una jove Maria Cinta Llasat, de només 25 anys, es convertiria en professora durant 40 anys.

"Jo havia estudiat a Barcelona i tenia una tieta modista molt bona i, mentre estudiava, m'encantava veure tot el que feia. A mi el que m'agradava era crear, però no en sabia, no sabia retallar, només cosia bé", recorda Maria Cinta Llasat. "Vaig començar a treballar a l'Ajuntament, en intervenció, i un company em va dir de presentar-me a les oposicions, perquè l'escola era a les tardes i m'ho podia combinar. I jo seguia tenint el cuquet que allò m'agradaria més que els llibres de comptabilitat".

Llasat precisa que l'escola no és només de confecció, sinó també de tall, tot i que el nom no ho especifica. Durant aquells primers anys, les alumnes de l'escola no tenien un espai propi a l'Ajuntament de Tortosa, de forma que Llasat les va acollir a casa seua. A mesura que el nombre d'alumnat va anar creixent, la professora va demanar una sala a l'Ajuntament. "Van arribar a ser una setantena d'alumnes. Tenia una matrícula de 12 pessetes a l'any i això no s'ha valorat mai: les famílies van poder estalviar-se molts diners fent-se vestits propis", explica Llasat. Amb l'èxit d'aquelles classes i dels productes de qualitat que en sortien, l'Ajuntament va demanar-los fer els vestits als nous gegants de la ciutat. El 1959 van anar a Barcelona a lluir-los. "Els vestits dels gegants més bonics eren els nostres i no pas els de Barcelona", recorda amb orgull la professora, que cosiria fins a vuit vestits per als gegants.

Així, l'escola també ha teixit tots aquells vestits especials que requereixen les festes majors i altres aspectes folklòrics: han vestit els Reis d'Orient de Tortosa, les pubilles, els tortosins que surten vestits a la Festa del Renaixement i tota la decoració dels carrers, com banderes o les banderoles per a balcons. Una tasca que sovint es desconeix.

Teresa Julián, oriünda d'Olocau del Rei (Castelló), va començar a ser alumna de l'escola a la dècada dels 70. "Era una alumna molt avantatjada", recorda Llasat. I el curs 1994-1995 seria el seu primer any com a professora, després de la jubilació de Llasat, que paral·lelament treballava a Cultura del departament de la Generalitat i al mateix temps portava molt de voluntariat.

"He sigut modista molts anys, em vaig traure el títol l'any que em vaig casar i vaig guanyar el concurs opositiu. Ho havia tingut molt clar que volia ser-ne la professora, em feia molta il·lusió, i tenia un punt més per haver sigut alumna de la mateixa escola", explica Julián. "Però l'any vinent em jubilaré i tenim el dubte de si continuarem o no l'escola. Realment em sabia molt greu, perquè penso que és una cosa que s'aprofita moltíssim i també fem moltes coses per ajudar l'Ajuntament".

Aquest curs, Julián té 25 alumnes a una aula si-

tuada a la plaça dels Dolors, al costat d'on s'imparteixen les classes de català. I és que, a banda de ser una escola de tall i confecció, les classes que allà s'hi imparteixen tenen un interès social pel paper que han jugat a favor de la integració de dones immigrants que han arribat i han volgut aprendre activitats noves i socialitzar-se. "Molta gent de fora ha après moltes coses aquí, no només a cosir", detalla Julián.

La matrícula costa uns 40 euros, amb classes cada tarda. "A l'aula hi ha les eines que necessitem, que són comunitàries, però després cadascú es porta les teles. Si una alumna es vol fer un vestit, li tallo, li emprovo i ensenyo a fer-se'l", exemplifica Julián. Sempre es parla d'alumnes femenines, però hi ha hagut homes a l'escola? "No, sempre són dones. Un cop o dos va vindre un matrimoni, però l'home ja no va acudir més", comenta Julián rient. "L'edat sol ser gran, vénen per estar amb les amigues, per passar-ho bé".

Maria Cinta Llasat i Teresa Julián són les dos professores que ha tingut l'Escola Municipal de Confecció de Tortosa. Llasat va ser la primera professora, des de la dècada dels 50 fins al 1995. Julián, alumna de Llasat, va agafar-ne el relleu, de forma que actualment és la professora des de fa 20 anys. L'any vinent, però, es jubilarà, i el futur de l'Escola Municipal de Confecció podria ser una incògnita.

Llasat recorda que quan l'escola va començar, les alumnes eren més joves: "Eren noies jovenetes que volien fer-se roba i, amb els anys, ja eren mares de família, i les més grans ensenyaven les més joves i així... Però, en general, sempre va ser molt plural".

Les dos professores sostenen que més que ensenyar a fer roba, el que caracteritza l'escola és el bon ambient i companyonia que es crea. "És un ambient molt agradable i confidencial, d'ajudar-se les unes a les altres, mai sense criticar-se, d'intercanviar-se patrons... I sempre fem festetes i celebrem coses", diu Julián. Llasat hi coincideix: "És el més bonic de l'escola, fer amigues, ajudar-se sempre. Més que una escola de confecció, és una escola de convivència".

Aquest mes, el dia de Santa Llúcia, professores, alumnes i exalumnes van reunir-se per fer una festa i recordar aquests 60 anys teixint roba i amistats. ■

FOTO: NÚRIA CARO